

Dr. Éliás Sára
ügyvéd

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/588-0/2017
Érkezett:	2017 FEBR 21.
Példány:	2
Melléklet:	11 db
Kezelőiroda:	

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZABÁLYTÖRZS	
1068 Budapest, Rippl Rónai út 28. II. 17.	
FÓLAJSTRÓMSZÁM: 06-70-219-8931	
KEZDŐIRATON: quassara@elias-sara.hu	
Érkezett: 2017 FEBR 19.	
PÉLDÁNY: 2	IV: 22
MELLÉKLET: 11	KÖZTÜK: 11
FÓLAJSTRÓMSZÁM:	
UTÓIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja és a (3) bekezdés b.) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27.§-a alapján a **Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége** (a továbbiakban: **VÉSZ**) az ide csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk útján tisztelettel az alábbiakat adjuk elő:

I.

A VÉSZ-t a Fővárosi Bíróság vette 13086 sorszámon, 11. Pk. 60.411/2008/3. sorszámú végzésével nyilvántartásba, melyben szervezetünk céljaként rögzítette, hogy az „szakmai, gazdasági érdek-képviselési tevékenység” ellátása érdekében jött létre.

Szövetségünket azok a kétségbe esett vállalkozások hozták létre, melyek teljesített munkáik ellenértékéhez nem vagy nem teljesen jutottak hozzá, melynek – és ehhez járulva az akkori adójogszabályok által generált helyzet (akkor is be kellett fizetni az általános forgalmi adót, ha a számla nem került kifizetésre) – eredményeként már tönkre mentek, vagy annak voltak kitéve. Emberi, családi tragédiák tömegével kellett szembe néznünk.

Célunk elérése érdekében – tagszervezeteink megbízásából és meghatalmazása alapján – a feljünk tartozást felhalmozó építetőkkel (jogutódaikkal) minden esetben felvettük a kapcsolatot egyeztetést kezdeményezve (melyet a Pp.121/A. §-a is előír), ha erre készek voltak, megállapodással rendeztük az ügyeket. Statisztikánk szerint az így lezártult ügyek az összesnek a 80 %-át tették ki. Ha elzárkóztak ettől a megoldástól, különböző figyelem-felhívó akciókat szerveztünk, törekedve arra, hogy azok a szokásos módoktól – a figyelem-felhívás sikeressége érdekében – eltérőek legyenek.

Ezen túlmenően szakmai anyagokat dolgoztunk ki új jogszabályok, illetve jogszabály-módosítások alkotásához, melyeket minden olyan szervnek és személynek eljuttattunk, aki / amely jogosult ezeket hasznosítani. Ennek kapcsán egy idő után bevontak minket a jogszabály-előkészítő munkába, majd 2012/13. során megszülettek a jövőre nézve az ilyen helyzetekre gyors megoldást biztosító jogintézmények (Teljesítésigazolási Szakértői Szerv, fedezetkezelői rendszer, jogosultság a munkaterület visszaadásának megtagadására ki nem fizetés esetén, stb.), amelyek *mára már hatékony védelmet nyújtanak a teljesítő számára*. Ezért volt minden, hogy ezt elérjük! Ettől kezdve akcióink okafogyottá váltak!

Megemlítjük, hogy a tevékenységünk során akkor léptünk fel, ha emberek, társadalmi csoportok alkotmányos jogai sérültek, és mi mindig a társadalmi szolidaritás elve alapján az alkotmányos alapjogok érvényesüléséért álltunk ki.

Az akciókat a teljesített, átvett, sok esetben már továbbértékesített munkák ki nem fizetése miatt hajtotta végre szervezetünk. Ilyen akciók között volt un. *tulajdon-visszavételi* is, melynek során a ki nem fizetett tárgyak, beépített, de szakszerű kibontással elhozható és így még felhasználható dolgokat az érintett vállalkozó kapta meg. Az ügyészség keresetet nyújtott be szervezetünk ellen, mely perben másodfokon a Fővárosi Ítéltábla jogerős 4.Pf.21.380/2010/6. számú ítélete eltiltott minket az ilyen akciók szervezésétől.

2013. nyarán egy új típusú akciót szerveztünk, amikor az elhozott anyagokat a rendőrséghez kívántuk leadni, bűnjelként. Ezzel azt kívántuk elérni, hogy bár az érintett vállalkozó sem juthat hozzá, de az építető se tudjon hasznot húzni a ki nem fizetett (vagy részben ki nem fizetett) épületből. A rendőrség ezeket az anyagokat felelős őrzésbe adta, melyről jegyzőkönyv készült (a per-anyaghoz csatolva).

2014. február 11-én az Ügyész pert indított szervezetünk megszüntetését kérve. Keresetében azt állította: mi ezt a – szerinte lényegében – ugyanolyan akciónkat jogerős ítéleti eltiltás ellenére hajtottuk végre, valamint törvényi felhatalmazás, engedély nélkül végzünk mediációs (közvetítő), illetve ügyvédi tevékenységet.

A **Fővárosi Törvényszék 35.P.20.622/2014/6.** sorszámú ítéletével a keresetet elutasította, de indoklásában rögzítette, hogy az ügyész felperes minden kifogását megalapozottnak tartotta. Figyelemmel volt azonban arra, hogy már hosszú ideje nem volt jogsértő akció, és a szervezet működésének egészét értékelve utasította el a keresetet.

Ezen ítélet ellen az Ügyész fellebbezése és a mi ellenkérelmünk, illetve az *indoklás elleni csatlakozó fellebbezésünk* folytán a **Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.388/2014/6.** sorszámú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, helyt adott a keresetnek és szervezetünket megszüntette.

A jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő, mely eredményre nem vezetett, a **Pfv.IV.20.241/2016/12.** számú ítélettel Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Az ítéletekben kimondják: ez a *bűnjel-lefoglalási akció* nem más „lényegében”, mint a tulajdonvisszavételi akció, s ezt jogerős ítélet ellenére hajtottuk végre. Ennek a kérdésnek a megítélése kapcsán – bár megpróbáltuk elfogadtatni álláspontunkat, miszerint sem szándékában, sem eredményében e kettő nem azonos, – de el kell fogadjuk, hogy **a bírói mérlegelés** eredményezheti a **jogsértés megállapítását** (de csak azt!).

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Álláspontunk szerint azonban más a helyzet a többi tevékenységünkkel. Meggyőződésünk, hogy a **mérlegelési joggal visszaélni nem lehet** és nem lehet mérlegelésnek nevezni jogszabállyal ellentétes döntést!

Márpedig a másodfokú- és a felülvizsgálati ítélet ezt teszi az elszámolást kezdeményező (sohasem fizetésre!) felszólító levelek küldésében, egyeztetés lebonyolításában vállalt szerepünk **jogellenessé** nyilvánításával, s azzal, hogy e tevékenységeket jogosulatlan *közvetítői, illetve ügyvédi tevékenységnek állítják be.*

Ezen tevékenységekkel kapcsolatban az elsőfokú ítélet indoklása elleni csatlakozó fellebbezésünkben a következőket adtuk elő:

„Annak kimondását kérjük, hogy egy érdek-képviselői társadalmi szervezet részéről nem jelent jogellenes tevékenységet a felszólítás a felek közötti korrekt, jogszerű elszámolásra, az általuk kialakított, köztük létrejövő megegyezésre, továbbá a megegyezést elősegítő írásos és tárgyalásos érdekegyeztető munka sem képez jogosulatlan, jogellenes tevékenységet.

De csatlakozó fellebbezésünk arra is irányul, hogy a t. Ítéltábla – elvetve az ügyészi álláspontot – a Polgári törvénykönyv és a Polgári perrendtartás szabályai alapján foglaljon állást e kérdésben.

A Polgári törvénykönyv (akár az 1959. évi IV. tv. 219-223.§-ai, akár a 2013. évi V. tv. 6:11-17.§-ai) nagyon széles körben teszi lehetővé a képviseletet, még sok esetben a korlátozottan cselekvőképes ember is elláthatja.

Véleményünk szerint eljárásunk ellen csak és kizárólag az általunk képviselt tagszervezet emelhetne kifogást, ha jó-, vagy rosszhiszemű álképviselet, vagy képviseleti jog túllépése merült volna fel bármikor!

A Polgári perrendtartás a perbeli képviseletet, szó szerint a jogi képviseletet – érthetően – jóval szűkebb körűen határozza meg.

De a Pp. 67.§. (1) bekezdés szerint „A perben meghatalmazottként eljárhat: g.) az érdek-képviseleti célra alapított szervezet saját tagjának olyan perében, amelynek tárgya a szervezet alapszabályában meghatározott érdek-képviseleti célok körébe vonható”.

Márpedig, ha perben eljárhat a Szövetség a tagszervezetének olyan ügyében, amely az alapszabályban meghatározott érdek-képviseleti célok körébe vonható, akkor hogyan lenne lehetséges az, hogy a per elkerülését szolgáló peren kívüli eljárásokban ne képviselhetné tagszervezetét, ”

A felülvizsgálati eljárásban az ügyész ellenkérelmére tett írásbeli észrevételünkben pedig ezt írtuk:

„Ezzel összefüggésben az alábbiakat szeretnénk kiemelni:

a.) tagszervezeteink érdekében eljárva nagyon sok ügyben egy telefonon történt megkeresés is elegendőnek bizonyult arra, hogy a felek egymással tárgyaljanak, az álláspontokat tisztázzák és megegyezésre jussanak.

b.) ahol szükség volt írásbeli felszólításra, ott sem *fizetési* felszólítást, hanem elszámolásra irányuló egyeztetésre történő felszólító leveleket küldtünk az esetek túlnyomó többségében.

c.) nem folytattunk közvetítői tevékenységet. Az erről szóló törvény értelmében csak akkor lehet szó ilyenről, ha *mindkét fél* megbízta a mediátort, akinek a felektől minden szempontból függetlennek kell lennie. Mivel itt erről szó sincs, föl sem vetődhet a közvetítői tevékenység végzése, vagy jogellenessége.

d.) Valójában **egyeztető tevékenységről** van szó. Ahogyan minden érdek-képviseleti tevékenységet folytató szervezet (szakszervezetek, szakmai szervezetek, stb.) megkísérli a békés megoldás érdekében a tagjaik és azok érdekvédelmi ellenfelei közötti megegyezésre irányuló megbeszéléseket. A szakszervezetek számára egyenesen kötelező a tagságuk és a munkáltatók közötti egyeztető megbeszélések kezdeményezése.

De e tekintetben nem felejtkezhetünk meg a perelhárítást, rosszabb esetben a perek előkészítését célzó, a gazdálkodó szervezetek (vállalkozások) számára a **Pp. 121/A.§-ában** kötelezően előírt, per megindítása esetén igazolandó eljárásról sem.

Mindezekért nagyon nagy jelentősége van annak, hogy a t. Kúria a mi, illetve bármely más érdek-képviseleti szervezet képviseleti, egyeztetést kezdeményező és elősegítő tevékenységéről, annak jogszerűségéről állást foglaljon.” (aláhúzás most tőlünk)

Mi tehát tételes törvényi rendelkezésekre hivatkoztunk ebben a kérdésben, melyet mind a másod-, mind a felülvizsgálati bíróság figyelmen kívül hagyott!

Az Ítéltábla ítéletében e körben a következő található az 5. oldal utolsó két sorában és a 6. oldal első hat sorában:

„Az elsőfokú bíróság a felperes álláspontját elfogadva helytállóan minősítette e magatartásokat jogi képviseleti, közvetítői tevékenységnek, és megalapozottan állapította meg e tevékenységek

jogszabályba ütközését. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az érdek-képviselési tevékenység nem azonos az igényérvényesítési tevékenységgel, mely utóbbi körében értékelhető az igényt alappal érvényesítő helyett annak meghatalmazása alapján történő eljárás. Az alperes azonban a követelés jogosultjától meghatalmazással nem rendelkezett, és az alperes jogi képviselési tevékenység folytatására sem jogosult.”

A Kúria ítélete 6. oldalán egyetlen mondatában említi e kérdéskört a [16] pont első két sorában, miszerint:

„[16] Az első- és másodfokú ítélet érdemben egybehangzó volt abban, hogy a felperes keresetlevelében felsorolt jogsértéseket (fizetési felszólítások jogosulatlan kibocsátása, jogosulatlan közvetítői tevékenység, önkényes, tulajdonjogot sértő akciók szervezése) az alperesi civil szervezet megvalósította.”

Majd később a [19] pontban: „Nem alapos az alperesnek a csatlakozó fellebbezés elbírálatlanságára való hivatkozása sem. Mivel a csatlakozó fellebbezés lényege az volt, hogy az alperes azt kérte kimondani, hogy az elsőfokú bíróság által jogsértőnek minősített tevékenysége valójában jogszerű volt – a másodfokú bíróság azzal, hogy megindokolt módon az elsőfokú bírósággal egyezően foglalt állást az alperesi magatartás jogsértő jellegéről, érdemben foglalkozott tartalmában az alperes csatlakozó fellebbezésével és azt tartalmilag alaptalannak minősítette.”

Önmagában az, hogy többes számot használnak a jogsértés vonatkozásában, nem helytálló. Egyetlen akció volt az, amelynél a jogsértés megállapítható volt. Az elszámolást kezdeményező felszólító levelek, egyeztetések lebonyolítása vonatkozásában alap nélkül állítja az Ítéletábrla, hogy meghatalmazással tagszervezeteinktől ne rendelkezünk volna. DE a lényeg: **egyik ítélet sem tért ki arra, miért ne lenne alkalmazandó a Ptk. képviselőre, és a Pp. perbeli képviselőre vonatkozó jogszabályi rendelkezések, hogyan lehetséges jogsértőnek minősíteni a törvények által megengedett tevékenységeket?**

Ez az a kérdés, ami túlmutat a mi, tehát egyetlen érdek-képviselési szervezet sorsán, megítélésén.

Ha ugyanis az érdekvédelmi-, érdek-képviselési szervezetek nem végezhetnének tagjaik és a tagjaikkal érdekkonfliktusban álló fél között, írásban és tárgyalásokon is érdek-képviselési tevékenységet, vagyis jogszerűen nem léphetnének érintkezésbe velük és nem szólíthatnák fel őket tárgyalásokra és megegyezésre, s ha így nem tölthetnék be érdekegyeztető feladatukat, amelyek mind a jogszabályokból, mind a társadalom elvárásaiból fakadnak, — akkor nem maradna más eszközük, mint az erődemonstrációk (tüntetések, sztrájkok, bojkottok, félépályás útlezárások, stb., stb.). Miért szolgálna ez jobban a társadalom érdekeit, mint a békés érdekegyeztetés?

II.

A perben felmerült lényegesebb jogszabályok:

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (továbbiakban: Civil törvény)

3. § (1) Az egyesülési jog mindenkit megillető alapvető szabadságjog, amelynek alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy másokkal szervezeteket, illetve közösségeket hozzon létre vagy azokhoz csatlakozzon.

(2) Az egyesülési jog alapján a természetes személyek, valamint tevékenységük célja és alapítói

szándéka szerint a jogi személyek, valamint ezek jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetei szervezeteket hozhatnak létre és működtethetnek.

(3) Az egyesülési jog gyakorlása nem sértheti az Alaptörvény C) cikk (2) bekezdését, nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának sérelmével.

(4) Az egyesülési jog alapján szervezet minden olyan tevékenység végzése céljából alapítható, amely összhangban áll az Alaptörvénnyel, és amelyet törvény nem tilt.

(5) Az egyesülési jog alapján fegyveres szervezet nem hozható létre, valamint törvény alapján kizárólag állami szerv saját hatáskörében ellátható közfeladat megvalósítására irányuló tevékenység nem végezhető.

A fenti szakasz (3) bekezdésében hivatkozott, az Alaptörvény C) cikk

(2) Senkinek a tevékenysége nem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetve kizárólagos birtoklására. Az ilyen törekvésekkel szemben törvényes úton mindenki jogosult és köteles fellépni.

11. §

(3) Ha a civil szervezet működésének törvényessége másképpen nem biztosítható, az ügyész törvényességi ellenőrzési jogkörében eljárva keresettel a bírósághoz fordulhat. A bíróság a keresetet megvizsgálja és szükség esetén

c) ha a törvényes működés nem állítható helyre vagy a b) pont szerinti határidő eredménytelenül telt el, a civil szervezetet megszünteti.

Polgári Perrendtartás:

206. § (1) A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

221. § (1) Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

III.

Önmagában egy törvényt sértő ítélet nem tenné lehetővé, hogy a t. Alkotmánybírósághoz forduljunk. Függetlenül attól azonban, hogy a Ptk. és a Pp. rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyását, illetve azzal ellentétes megállapításokat az ítéletek *mérlegelésnek* nevezik – ez **eszközül szolgált arra, hogy Szövetségünket alapjogától fossa meg.**

Alaptörvény rendelkezései:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

VIII. cikk

(2) Mindenkinnek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni.

(5) Szakszervezetek és más érdek-képviselői szervezetek az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Jelen esetben a jogerős és felülvizsgálattal hatályban tartott ítélet nem mutat fel olyan alkotmányos értéket, amelynek védelmében e jogfosztás megalapozott lehetne. Ugyanis erre egyetlen jogsértő akció nem vezethet!

Meggyőződésünk, hogy a megszüntetés érdekében mosták össze az ítéletek az adott akció jogsértő mivoltát az egyéb tevékenységeinkkel (képviselő), mert – ha fel is tudtak volna mutatni olyan alkotmányos értéket, amelyet meg kell védeni – azzal a megfosztást arányosnak, szükségesnek nem lehetne minősíteni. (Alaptörvény 1. cikk (3) és (4) bekezdése).

Az Alkotmánybíróság számtalan iránymutató határozata fejtette ki (s nyilvánvalóan ennek köszönhető az 1. cikk (3) bekezdésének ilyen tartalmú megszövegezése), hogy mielőtt alapjog korlátozására kerülne sor, a bíróságoknak minden esetben el kell végezniük a szükségesség és az arányosság vizsgálatát.

Ez nem történt meg, és meggyőződésünk, hogy az Alaptörvény bíróságokkal szembeni elvárásait megfogalmazó 28. cikknek sem felelnek meg ítéleteik.

Amennyiben az általunk a tagszervezetek képviselőjére vonatkozóan hivatkozott Ptk., illetve Pp. szabályokat tiszteletben tartva jártak volna el a bíróságok, akkor nem hivatkozhattak volna arra, hogy szervezetünk működése nem törvényes!

A fentiekben előadottak alapján

alkotmányjogi panaszt

terjesztünk elő

a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.388/2014/6. sorszámú, és a Kúria mint felülvizsgálati bíróság azt hatályában fenntartó Pfv.IV.20.241/2016/12. számú ítélete alaptörvény-ellenessége miatt és kérjük a t. Alkotmánybíróságot, szíveskedjék **e döntéseket megsemmisíteni.**

Előadjuk: a Kúria fent hivatkozott határozatát jogi képviselőnk 2016. 12.13-án vette kézhez.

Végül tisztelettel bejelentjük, hogy kértük az elsőfokú bíróságtól a jogerős ítélet *végrehajtásának felfüggesztését* az Abtv. 52. §. (4) bekezdése alapján. Döntéséről nyomban tájékoztatni fogjuk a t. Alkotmánybíróságot, s amennyiben elutasítaná, úgy a t. Alkotmánybíróságtól fogjuk kérni az Abtv. 61.§-a alapján.

Tisztelettel:

Budapest, 2017. február 9.

Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége
indítványozó

1999 03 15

1999 03 15